

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Druk nr 1411

Warszawa, 4 października 1999 r.

Prezes Rady Ministrów
RM 10-96-99

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

– o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw.

Projekty podstawowych aktów wykonawczych zostaną przekazane niezwłocznie po zakończeniu prac nad ich przygotowaniem.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1.

W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz.U. Nr 102, poz. 475 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa warunki i zasady wykonywania czynności doradztwa podatkowego.”;

2) użyte w tytule rozdziału 2, w art. 6 w ust. 1 i 2, w tytule rozdziału 4, w art. 20 w ust. 1 i 2, w art. 24 w ust. 1 oraz w art. 40 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbach wyrazy „doradca podatkowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „biegły doradca podatkowy”;

3) w art. 2:

a) w ust. 1:

- w pkt 2 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3”,
- skreśla się pkt 4,

b) skreśla się ust. 3;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności doradztwa podatkowego są:

- 1) biegli doradcy podatkowi,
- 2) osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie doradztwa podatkowego, zwane dalej „doradcami podatkowymi”,
- 3) adwokaci,
- 4) radcowie prawni,
- 5) biegli rewidenci.

2. Czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3, mogą wykonywać również osoby, które - zgodnie z odrębnymi przepisami - uzyskały świadectwo potwierdzające kwalifikacje niezbędne do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.”;

5) w art. 4:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 po wyrazach „izby gospodarcze” skreśla się przecinek oraz wyrazy „jeżeli przedmiotem ich działalności statutowej jest również doradztwo podatkowe świadczone wyłącznie na rzecz ich członków”,

- w pkt 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) większość członków zarządu stanowią biegli doradcy podatkowi, a jeżeli zarząd składa się z nie więcej niż dwóch osób, to jedna z nich jest biegłym doradcą podatkowym,

b) większość głosów w zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy) oraz w organach nadzoru przysługuje biegłym doradcom podatkowym.”,

- skreśla się pkt 4,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmioty wymienione w ust. 1 wykonują czynności doradztwa podatkowego wyłącznie przez zatrudnionych w tych podmiotach biegłych doradców podatkowych, radców prawnych, biegłych rewidentów oraz osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2.”;

6) art. 7-12 otrzymują brzmienie:

„Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi listę biegłych doradców podatkowych, zwaną dalej „listą”, oraz wydaje decyzje w sprawie wpisu na listę i skreślenia z listy.

2. Wpisu na listę dokonuje się na wniosek osoby spełniającej warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1, lub na wniosek członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego - w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera następujące dane:
 - 1) nazwisko, imię oraz datę urodzenia,
 - 2) miejsce zamieszkania,
 - 3) miejsce wykonywania czynności doradztwa podatkowego (siedzibę),
 - 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - 5) zmiany danych wymienionych w pkt 1-4, dokonane w ciągu 5 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis.
4. Do wniosku dołącza się:
 - 1) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3,
 - 2) aktualne zaświadczenie o niekaralności z Centralnego Rejestru Skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości,
 - 3) dokumenty potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6.
5. Wpis biegłego doradcy podatkowego na listę obejmuje:
 - 1) numer i datę wpisu,
 - 2) dane wymienione w ust. 3 pkt 1-5.
6. Biegły doradca podatkowy jest obowiązany powiadamiać ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wszelkich zmianach

danych określonych w ust. 3 pkt 1-4 w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 8. 1. Wpis na listę biegłych doradców podatkowych następuje po złożeniu ślubowania wobec ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub wobec osoby przez niego upoważnionej.

2. Rota ślubowania ma następujące brzmienie:
„Przyrzekam, że jako biegły doradca podatkowy będę wykonywać ten zawód, kierując się dobrem swoich klientów, z całą sumiennością i rzetelnością, zgodnie z prawem i posiadaną wiedzą. Poznane w związku z wykonywaniem zawodu fakty i informacje zachowam w tajemnicy wobec osób trzecich.”.

Art. 9. Z dniem dokonania wpisu na listę osoba wpisana nabywa prawo używania tytułu „biegły doradca podatkowy”. Tytuł „biegły doradca podatkowy” podlega ochronie prawnej.

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych skreśla biegłego doradcę podatkowego z listy:

1) na jego wniosek,

2) w razie prawomocnego orzeczenia:

a) środka karnego zakazu wykonywania zawodu,

- b) środka karnego pozbawienia praw publicznych,
 - c) o całkowitym lub częściowym ubezwłasnowolnieniu,
- 3) w razie zawieszenia wykonywania zawodu na okres przekraczający pięć kolejnych lat,
- 4) w razie śmierci biegłego doradcy podatkowego.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może skreślić z listy biegłego doradcę podatkowego, który przestał spełniać warunek określony w art. 6 ust. 1 pkt 4.
3. Osoba skreślona z listy z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 1 może być ponownie wpisana na listę, jeżeli od dnia skreślenia nie upłynęło więcej niż 5 lat i spełnia ona warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-4.
4. W przypadku uchylecia orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przywraca się wpis na listę na wniosek biegłego doradcy podatkowego, chyba że biegły doradca podatkowy nie spełnia pozostałych warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-4.

Art. 11. 1. Za wpis na listę biegłych doradców podatkowych minister właściwy do spraw finansów publicznych pobiera opłatę.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i zakres podawania do publicznej wiadomości danych dotyczących osób wpisanych na listę biegłych doradców podatkowych, mając na uwadze upowszechnienie informacji o nadanym numerze wpisu na listę biegłych doradców podatkowych oraz o miejscu wykonywania czynności doradztwa podatkowego.";

7) skreśla się art. 13;

8) w art. 14:

a) w ust. 1 i 6 wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany zarząd osoby prawnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub 3.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba prawna wpisana do rejestru jest obowiązana zawiadomić ministra właściwego do

spraw finansów publicznych o wszelkich zmianach danych określonych w ust. 4 w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.”;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych skreśla osobę prawną z rejestru:

- 1) na jej wniosek,
- 2) z urzędu, w przypadku:
 - a) nieprzestrzegania przepisów art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 2,
 - b) ustania osoby prawnej.”;

10) skreśla się art. 17;

11) art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzje o wpisie do rejestru, o odmowie dokonania wpisu do rejestru oraz o skreśleniu z rejestru.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych pobiera opłatę za dokonanie wpisu w rejestrze.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i termin uiszczenia opłaty za wpis na listę biegłych dorad-

ców podatkowych oraz opłaty za wpis do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, biorąc pod uwagę koszty postępowania administracyjnego oraz innych czynności związanych z prowadzeniem oraz publikowaniem listy i rejestru.";

12) w art. 20:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 10,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości w stosunku do sędziów i prokuratorów, a w stosunku do pozostałych zawodów, o których mowa w ust. 2, właściwy samorząd zawodowy, informuje Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego, zwaną dalej „Komisją Egzaminacyjną”, oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zakresie tematycznym egzaminu dla tych stanowisk lub zawodów.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisja Egzaminacyjna ustala zakres tematyczny egzaminu na biegłego doradcę podatkowego dla osób zajmujących stanowiska lub wykonujących zawody wymienione w ust. 2.”;

13) art. 21-23 otrzymują brzmienie:

„Art. 21. 1. Do egzaminu na biegłego doradcę podatkowego jest dopuszczona osoba spełnia-

jąca warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5.

2. W razie niespełnienia warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5, decyzję o odmowie dopuszczenia do egzaminu podejmuje Komisja Egzaminacyjna. Decyzja Komisji Egzaminacyjnej jest decyzją administracyjną w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyraża zgodę na dopuszczenie do egzaminu na biegłego doradcę podatkowego osoby nie będącej obywatelem polskim, jeżeli wykazuje ona biegłą znajomość języka polskiego, oraz na jej wniosek wpisuje tę osobę - po zdaniu egzaminu - na listę biegłych doradców podatkowych, jeżeli spełnia ona warunki określone w art. 6 ust. 1 pkt 2-8.
4. Odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 2, rozpatruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

- Art. 22.
1. Egzamin na biegłego doradcę podatkowego przeprowadza Komisja Egzaminacyjna.
 2. Komisja Egzaminacyjna składa się z pięćdziesięciu pięciu członków powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego

do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej spośród jej członków.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje przewodniczącego lub członka Komisji Egzaminacyjnej:

- 1) na jego wniosek,
- 2) z urzędu - w przypadku prawomocnego skazania za popełnione przestępstwo.

4. Kadencja członków Komisji Egzaminacyjnej trwa 4 lata.

5. Kadencja osoby powołanej w miejsce odwołanego członka kończy się wraz z upływem kadencji Komisji Egzaminacyjnej.

6. Komisja Egzaminacyjna składa się z:

- 1) dwudziestu przedstawicieli ministra właściwego do spraw finansów publicznych powoływanych spośród pracowników Ministerstwa Finansów, organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej,
- 2) pięciu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego delegowanych przez Prezesa tego Sądu,
- 3) dziesięciu pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych w dziedzinach objętych zakresem tematycznym egzami-

nu, zgłoszonych przez instytuty naukowe lub wyższe uczelnie,

4) dwudziestu osób o uznanym autorytecie w dziedzinach objętych zakresem tematycznym egzaminu lub o dużym doświadczeniu w zakresie doradztwa podatkowego, zgłoszonych przez samorzady lub inne organizacje zawodowe.

7. Komisja Egzaminacyjna ustala wykaz pytań i podaje go do publicznej wiadomości.

8. Komisja Egzaminacyjna przeprowadza egzaminy w sześciuosobowych składach egzaminacyjnych.

9. Obsługę administracyjno-biurową Komisji Egzaminacyjnej zapewnia minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 23. 1. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej kieruje jej pracami, wyznacza składy egzaminacyjne spośród członków Komisji oraz przewodniczących tych składów i terminy egzaminów.

2. Przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie ustalane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach Komisji oraz zwrot kosztów podróży i noclegów.”;

14) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminów oraz wydatki związane z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej.”;

15) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) regulamin przeprowadzania egzaminów na bieglego doradcę podatkowego,
- 2) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach Komisji, przeprowadzanie egzaminów oraz przygotowywanie wykazu pytań egzaminacyjnych, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków,
- 3) szczegółowe zasady zwrotu kosztów podróży i noclegów, przysługujących członkom Komisji Egzaminacyjnej, poniesionych w związku z udziałem w pracach Komisji.”;

16) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6, obejmuje zapoznanie się z funkcjonowaniem organów podatkowych oraz wykonywaniem doradztwa podatkowego. Po zdaniu egzaminu praktykę odbywa się w urzędach i izbach skarbowych, w urzędach kontroli skarbowej, u biegłych doradców podatkowych lub w spółkach doradztwa podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odbywania praktyki, o której mowa w ust. 1, oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z praktyką, mając na uwadze zapewnienie warunków do odpowiedniego przygotowania kandydatów na biegłych doradców podatkowych do wykonywania zawodu.”;

17) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Zasady wykonywania czynności doradztwa podatkowego”;

18) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Biegły doradca podatkowy oraz doradca podatkowy wykonuje swój zawód jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą we własnym imieniu i na

własny rachunek lub jako wspólnik spółki nie posiadającej osobowości prawnej.

2. Biegły doradca podatkowy może również wykonywać doradztwo podatkowe, pozostając w stosunku pracy z podmiotami wymienionymi w art. 3 i w art. 4 ust. 1.";

19) skreśla się art. 28-33;

20) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Biegły doradca podatkowy jest obowiązany zawiadomić ministra właściwego do spraw finansów publicznych o niepodjęciu wykonywania zawodu przez okres ponad 6 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o wpisie na listę lub o przerwie w wykonywaniu tego zawodu trwającej dłużej niż 6 miesięcy. Okresy te traktuje się jako zawieszenie wykonywania zawodu.”;

21) skreśla się art. 35;

22) skreśla się oznaczenie rozdziału 6 oraz jego tytuł;

23) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Biegły doradca podatkowy jest obowiązany postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem.”;

24) w art. 37:

- a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Doradca podatkowy” zastępuje się wyrazami „Biegły doradca podatkowy oraz doradca podatkowy”,
- b) w ust. 3 wyrazy „doradcę podatkowego” zastępuje się wyrazami „biegłego doradcę podatkowego oraz doradcę podatkowego”;

25) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Organy podatkowe, pracownicy zatrudnieni w organach podatkowych, organy kontroli skarbowej, pracownicy urzędów kontroli skarbowej, a także minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz pracownicy Ministerstwa Finansów nie mogą w jakiegokolwiek formie reklamować usług konkretnego podmiotu świadczącego doradztwo podatkowe.”;

26) w art. 39 w ust. 1 i 2 wyrazy „Doradca podatkowy” zastępuje się wyrazami „Biegły doradca podatkowy i doradca podatkowy”;

27) w art. 40 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zeznań i deklaracji podatkowych sporządzonych przez biegłego doradcę podatkowego lub doradcę podatkowego w imieniu i na rzecz podatnika.

3. Firma (nazwa), o której mowa w ust. 1, obejmuje imię i nazwisko biegłego doradcy podatkowego oraz ustawowe określenie zawodu „biegły doradca podatkowy”, a w przypadku spółek, które nie posiadają osobowości prawnej - co najmniej imiona i nazwiska wspólników będących biegłymi doradcami podatkowymi oraz ustawowe określenie zawodu „biegły doradca podatkowy”.”;

28) art. 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Art. 41. 1. W postępowaniu przed organami administracji publicznej w sprawach zobowiązań podatkowych pełnomocnikiem podatnika, płatnika i inkasenta może być również biegły doradca podatkowy i doradca podatkowy.

2. Biegły doradca podatkowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.

Art. 42. Biegły doradca podatkowy jest uprawniony do:

- 1) usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych,
- 2) występowania, w charakterze pełnomocnika, w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji administracyjnych w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych.”;

29) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wyrządzenia szkody przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, biegły doradca podatkowy, doradca podatkowy oraz osoby, z pomocą których czynności te wykonuje lub którym powierza ich wykonanie, ponoszą odpowiedzialność za szkodę na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.”;

30) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Biegły doradca podatkowy oraz doradca podatkowy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ciąży na biegłych doradcach podatkowych oraz doradcach podatkowych wykonujących zawód w formach wymienionych w art. 27 ust. 1. W przypadkach określonych w art. 27 ust. 2 obowiązek ten ciąży na podmiotach zatrudniających biegłych doradców podatkowych.”;

31) art. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

„Art. 45. Przepisy art. 43 i 44 stosuje się również do adwokatów, radców prawnych, biegłych rewidentów oraz osób, które - zgodnie z

odrębnymi przepisami - uzyskały świadectwo potwierdzające kwalifikacje niezbędne do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, jeżeli zatrudniają biegłych doradców podatkowych i nie ubezpieczyli się od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu tych zawodów.

Art. 46. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44, w tym:

- 1) termin powstania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia,
 - 2) podstawowy zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń,
 - 3) minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia,
 - 4) zakres praw i obowiązków ubezpieczającego i zakładu ubezpieczeń, wynikających z umowy ubezpieczenia.";
- 32) skreśla się rozdział 8,
- 33) skreśla się rozdział 9,
- 34) art. 81 i 82 otrzymują brzmienie:

„Art. 81. 1. Kto nie będąc do tego uprawnionym posługuje się tytułem „biegły

doradca podatkowy", podlega grzywnie do 50 000 zł.

2. Tej samej karze podlega członek zarządu osoby prawnej, który dopuszcza do posługiwania się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego”, jeżeli ta osoba prawna nie jest do tego uprawniona.

Art. 82. 1. Kto będąc biegłym doradcą podatkowym nie dopełnia obowiązku zawiadomienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wszelkich zmianach danych objętych wpisem na listę biegłych doradców podatkowych w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian, podlega grzywnie do 5 000 zł.

2. Tej samej karze podlega członek zarządu osoby prawnej, który dopuszcza do niedopełnienia obowiązku dokonania wpisu do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego lub niezwłocznego zawiadomienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wszelkich zmianach danych objętych tym wpisem.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2, orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”;

- 35) skreśla się art. 83;
- 36) w art. 86 skreśla się ust. 2-4;
- 37) skreśla się art. 87, art. 88 i 90-92.

Art. 2.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi listę doradców podatkowych wpisanych warunkowo.
2. Osoby wpisane warunkowo na listę doradców podatkowych posiadają uprawnienia i obowiązki biegłego doradcy podatkowego, wynikające z przepisów ustawy wymienionej w art. 1, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych skreśla z listy doradcę podatkowego wpisanego warunkowo, jeżeli w terminie czterech lat od dnia dokonania tego wpisu nie zda egzaminu na biegłego doradcę podatkowego.
4. Doradcy podatkowi, którzy zostali wpisani na listę warunkowo, są dopuszczani do egzaminu, jeżeli spełniają warunki określone w art. 6 ust. 1 pkt 1-4 ustawy wymienionej w art. 1.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzję administracyjną o przekształceniu wpisu warunkowego we wpis na listę biegłych doradców podatkowych na wniosek zainteresowanego doradcy podatkowego, który zdał egzamin.

6. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się okresu między zakończeniem prac przez Komisję Egzaminacyjną pierwszej kadencji a powołaniem Komisji Egzaminacyjnej drugiej kadencji.
7. Do biegu terminów określonych w art. 24 ust. 3 i 4 ustawy wymienionej w art. 1 nie wlicza się okresu między zakończeniem prac przez Komisję Egzaminacyjną pierwszej kadencji a terminem pierwszego egzaminu wyznaczonego przez Komisję Egzaminacyjną drugiej kadencji.

Art. 3.

Wpis na listę doradców podatkowych, mający charakter ostateczny, z mocy prawa staje się wpisem na listę biegłych doradców podatkowych.

Art. 4.

Przepisy art. 8, 10, 11, 45 i art. 82 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się również do osób wpisanych warunkowo na listę doradców podatkowych.

Art. 5.

Praktyka, o której mowa w art. 26a ustawy wymienionej w art. 1, może być również odbywana u doradcy podatkowego wpisanego warunkowo na listę doradców podatkowych.

Art. 6.

Opłata za dokonanie wpisów na listę doradców podatkowych, pobrana do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 7.

1. Osoba fizyczna, której doręczono decyzję o dokonaniu wpisu warunkowego na listę doradców podatkowych, a która nie złożyła ślubowania, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy składa:

1) ślubowanie albo

2) rezygnację z wpisu na listę doradców podatkowych.

2. W razie niedokonania żadnej z czynności, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych uchyła decyzję o dokonaniu wpisu warunkowego na listę doradców podatkowych.

3. Osoby fizyczne, które złożyły ślubowanie, a nie wpłaciły opłaty za dokonanie wpisu, są obowiązane do jej zapłacenia w terminie określonym w ust. 1.

4. Przepis ust. 3 stosuje się również do osób, które złożą ślubowanie na podstawie ust. 1 pkt 1.

Art. 8.

W ustawie z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz.U. Nr 121, poz. 592 oraz z 1996 r. Nr 102, poz. 475) w art. 5a po wyrazach „na listę” dodaje się wyraz „biegłych”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) w art. 137 w § 3 po wyrazach „radca prawny lub” dodaje się wyraz „biegły”.

Art. 10.

Akty wykonawcze wydane na podstawie ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do czasu zastąpienia ich nowymi przepisami, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w terminie 3 miesięcy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w Dzienniku Ustaw Rzeczypos-

politej Polskiej jednolity tekst ustawy o doradztwie podatkowym, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 12.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Podstawowym celem przedstawionego projektu jest zniesienie systemowych ograniczeń dostępności do wykonywania zawodu doradcy podatkowego. Uznano, że dotychczasowe rozwiązania przewidujące daleko idącą ingerencję administracyjną w uzyskiwanie uprawnień doradcy podatkowego są sprzeczne z podstawowymi założeniami społecznej gospodarki rynkowej. Wykonywanie tego zawodu powinno następować w warunkach wolnej konkurencji, w następstwie czego zostanie zapewniony szerszy dostęp do korzystania z tego rodzaju usług. Doradcy podatkowi, którzy okażą się niekompetentni bądź ich kwalifikacje okażą się niewystarczające, będą eliminowani w sposób naturalny z rynku usług doradztwa podatkowego. Tym samym więc tak głęboką ingerencję administracji publicznej w kształtowanie się tego rynku należy uznać za zbędną. Projektując poszczególne rozwiązania prawne, należało jednak wziąć pod uwagę dotychczasowy stan prawny i faktyczny, zaś przede wszystkim fakt, że ponad 9 000 osób zostało warunkowo wpisanych na listę doradców podatkowych, a kilkaset uzyskało wpis ostateczny.

Przyjęcie zasady szerokiej dostępności do wykonywania zawodu doradcy podatkowego spowodowało konieczność zawężenia katalogu czynności doradztwa podatkowego wymienionych w art. 2 ust. 1 obowiązującej ustawy, w wyniku czego nie będzie czynnością doradztwa podatkowego występowanie w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji administracyjnych (byłoby to

szczególne uprawnienie przyznane biegłym doradcom podatkowym - o czym mowa poniżej).

Z kolei do zawodowego wykonywania czynności doradztwa podatkowego będzie uprawnionych znacznie więcej podmiotów, przede wszystkim - zgodnie z zasadą wolności działalności gospodarczej - każda osoba fizyczna będzie mogła podjąć działalność gospodarczą w zakresie doradztwa podatkowego bez zdobywania jakichkolwiek uprawnień.

Proponuje się utworzenie kategorii zawodowej doradców podatkowych posługujących się tytułem „biegły doradca podatkowy”. Tytuł ten będą mogły uzyskać osoby, które spełnią wymogi określone w art. 6 ust. 1 projektu ustawy, a w szczególności zweryfikują swoje kwalifikacje, zdając egzamin przed Państwową Komisją Egzaminacyjną, i odbędą praktykę zawodową. Dla tej kategorii doradców zachowano rozwiązania o charakterze szczególnym (dotyczące sfery praw), nadając im prawo do prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz reprezentowania swoich klientów w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (art. 42 projektu ustawy). Należy się spodziewać, że wysokie wymagania postawione biegłym doradcom podatkowym zapewnią wysoki standard świadczonych przez te osoby usług.

Zmiana formuły wykonywania zawodu spowodowała konieczność zmodyfikowania szeregu rozwiązań prawnych regulujących status doradcy podatkowego. Zmiany w regulacjach normujących zasady i formy wykonywania zawodu doradcy podatkowego oraz prawa i obowiązki

doradców zostały dostosowane do podstawowego założenia, jakim jest zniesienie ingerencji administracyjnej w wykonywanie tego zawodu. Utrzymano zatem podstawowe obowiązki mające na celu ochronę interesów podatników, płatników i inkasentów korzystających z usług doradztwa podatkowego. Dotyczą one obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, przechowywania przez okres 5 lat kopii dokumentów sporządzonych w sprawach zobowiązań podatkowych klientów, jak też sygnowania nazwiskiem i adresem wszystkich zeznań i deklaracji wypełnionych w ich imieniu. Sprawa o zasadniczym znaczeniu jest utrzymanie obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego.

W okresie najbliższych czterech lat powinna się ukształtować elita doradców podatkowych, którym będzie przysługiwał tytuł „biegły doradca podatkowy”. Warunkiem uzyskania tego tytułu - podobnie jak dotychczas - będzie zdanie egzaminu oraz odbycie praktyki zawodowej. Egzamin - co należy podkreślić - jest egzaminem państwowym, a komisję egzaminacyjną powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, co będzie przeciwdziałać hermetyzacji zawodu biegłego doradcy podatkowego.

Naturalną konsekwencją zmiany formuły wykonywania zawodu doradcy podatkowego jest odstąpienie od obowiązku przynależności do korporacji zawodowej. Doradcy podatkowi będą mogli, tak jak dotychczas, zrzeszać się w dobrowolnych organizacjach przewidzianych w prawie o stowarzyszeniach.

Kolejnym następstwem odstąpienia od poprzedniego rozwiązania, polegającego na przyznaniu uprawnień do wykonywania zawodu wyłącznie osobom wpisanym na listę doradców podatkowych, jest zmiana przepisów karnych. Zgodnie z projektem ustawy ochronie prawnej ma podlegać tytuł zawodowy „biegły doradca podatkowy”. Uchylono natomiast przepisy karne za wykonywanie czynności doradztwa podatkowego bez wymaganych uprawnień. Jeżeli chodzi o osoby prawne, odpowiedzialności karnej będą podlegać członkowie zarządu tych osób, które nie dokonają wpisu do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.

Przepisy przejściowe mają zapewnić bezkonfliktowe przejście z obowiązującego stanu prawnego do przewidzianego w projektowanej ustawie. Przede wszystkim tytuł biegłego doradcy podatkowego uzyskają automatycznie osoby, które do dnia wejścia w życie ustawy uzyskały wpis ostateczny na listę doradców podatkowych. Z kolei, jeżeli chodzi o osoby wpisane warunkowo na listę doradców podatkowych, przedłuża się termin na zdanie egzaminu o okres przerwy między zakończeniem prac przez Komisję Egzaminacyjną pierwszej kadencji a powołaniem Komisji drugiej kadencji. Jednocześnie, w okresie przejściowym, uprawnienia i obowiązki przewidziane w przepisach ustawy dla biegłych doradców podatkowych będą przysługiwały również osobom wpisanym warunkowo na listę doradców podatkowych. Po upływie okresu przejściowego część z tych osób będzie mogła nadal prowadzić wykonywaną wcześniej działalność

na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, zaś te osoby, które zdadzą egzamin, uzyskają tytuł biegłego doradcy podatkowego.

Ustosunkowując się do zastrzeżenia zawartego w opinii p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw, dotyczącego wyłączenia rachunkowości z zakresu egzaminu na biegłego doradcę podatkowego w odniesieniu do osób nie posiadających obywatelstwa polskiego, przede wszystkim należy zauważyć, że w art. 20 ust. 2, 3 i 4 projektu ustawy przewidziano przypadki wyłączenia z zakresu egzaminu na biegłego doradcę podatkowego niektórych dziedzin wiedzy. Przypadki te dotyczą osób zajmujących stanowiska sędziów i prokuratorów lub osób wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub biegłego rewidenta. W stosunku do tych osób Państwowa Komisja Egzaminacyjna do Spraw Doradztwa Podatkowego ustala zakres tematyczny egzaminu na biegłego doradcę podatkowego, eliminując pytania z zakresu wiedzy, który jest wymagany do uzyskania jednego z wymienionych stanowisk lub zawodów. Z pewnością zatem wobec biegłego rewidenta zastosuje się wyłączenie rachunkowości z zakresu egzaminu na biegłego doradcę podatkowego, bez względu na posiadane przez niego obywatelstwo.

Kwestia wyłączeń niektórych dziedzin wiedzy z zakresu egzaminu na biegłego doradcę podatkowego, czy też całkowitych zwolnień z tego egzaminu obywateli państw

członkowskich Unii Europejskiej jest problemem, który powinien być rozstrzygnięty po zakończeniu prac nad programem wzajemnego uznawania wykształcenia oraz kwalifikacji zawodowych w ramach państw członkowskich, przygotowywanego w związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Jeżeli zasady uznawania kwalifikacji zawodowych w zakresie rachunkowości, które powinny być uregulowane w przepisach o rachunkowości, zostaną szczegółowo określone, wówczas może powstać konieczność zmiany treści zapisu w art. 20 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym.

Ponadto należy zauważyć, że w sytuacji, gdy zawód doradcy podatkowego nie jest zawodem regulowanym zarówno na szczeblu prawa wspólnotowego, jak również w większości państw członkowskich, nie można rozważać uznawania kwalifikacji doradców podatkowych innych państw, jeżeli nie posiadają oni żadnych uprawnień przyznanych w swoim macierzystym kraju (gdyż nie są one wymagane) i w związku z tym przewidywać w ustawie o doradztwie podatkowym jakichkolwiek zwolnień z egzaminu na biegłego doradcę podatkowego. Tym bardziej, że w przedstawionym projekcie ustawy przewiduje się liberalizację dostępności do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, w konsekwencji której egzamin byłby dobrowolny i zdawać mogłyby go tylko osoby, które chciałyby uzyskać tytuł „biegłego doradcy podatkowego”.

Można przewidywać, że wejście w życie ustawy nie musi spowodować ujemnych skutków finansowych dla budżetu

państwa. W tej kwestii należy zwrócić uwagę na następujące zagadnienia:

- 1) biorąc pod uwagę, że wszelkie czynności związane z prowadzeniem postępowania weryfikacyjnego w sprawie wpisów warunkowych na listę doradców podatkowych wykonał Minister Finansów, proponuje się, aby w sytuacji, gdy zniesiony zostanie obligatoryjny samorząd zawodowy, dochody z tytułu dokonywania wpisów przejął budżet państwa,
- 2) wydatki związane z prowadzeniem listy „biegłych doradców podatkowych” oraz rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego powinny zostać pokryte wpływami z tytułu opłat za dokonanie wpisu (wysokość tych opłat będzie ustalana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia),
- 3) jeżeli zaś chodzi o koszty funkcjonowania Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego oraz wynagrodzenia członków tej Komisji, należy stwierdzić, że wysokość tych wydatków jest uzależniona w znacznej mierze od liczby osób, które przystępują do egzaminu.

Z analizy struktury dotychczas poniesionych kosztów (około 584 000 zł w okresie dwuletniej kadencji) na działalność Państwowej Komisji Egzaminacyjnej wynika, że od 85% do 90% kosztów była zależna od liczby osób przystępujących do egzaminu na doradcę podatkowego. Pozostała część (10% - 15%) stanowiły koszty stałe materiałów, wynajęcia sali, wynagrodzenia członków

od uczestnictwa w sesjach egzaminacyjnych) itp. Oznacza to, że przy zachowaniu dotychczasowych zasad działania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, projekcja wielkości przyszłych kosztów związanych z tym działaniem jest trudna do przeprowadzenia.

Funkcjonowanie Komisji pierwszej kadencji przyniosło stratę dla budżetu państwa w wysokości 35% poniesionych kosztów. Dochody pochodzą z opłat za egzamin, a zatem zmieniają się wraz z liczbą kandydatów na doradców podatkowych - w okresie działania Komisji dochody wyniosły około 378 tys. zł (pomija się dochody ze sprzedaży pytań egzaminacyjnych). Wobec - w decydującej mierze - zmiennych kosztów, należy oczekiwać, że przy dotychczasowej wysokości opłaty egzaminacyjnej (300 zł) działalność Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego będzie przynosiła stratę.

Jednakże podwyższenie liczby członków Komisji drugiej kadencji z 35 do 55 (czyli tak jak było dotychczas) nie spowoduje istotnego zwiększenia kosztów jej funkcjonowania, o ile zostanie zachowana zasada, zgodnie z którą liczba egzaminatorów jest ściśle powiązana z liczbą zdających egzamin osób. Ocena struktury kosztów wskazuje, że około 90% kosztów wynagrodzeń stanowiły wynagrodzenia za uczestnictwo w sesjach egzaminacyjnych. Do udziału w zespołach egzaminacyjnych byli powoływani członkowie Komisji w takiej liczbie, jaka była konieczna do przeegzaminowania osób zgłoszonych do egzaminu.

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

p.o. **SEKRETARZA**

Paweł Samecki

Podsekretarz Stanu

Sekr. Min. PS / 2240 / 99 / DHP - msk

Warszawa, 13 WRZ. 1999

Pan

Aleksander Proksa

Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (RM 10-96-99), uprzejmie informuję, że opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej została wydana przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Pawła Sameckiego pismem z dnia 30 sierpnia 1999 r. (pismo nr Sekr. Min. PS/2055/99/DHP-msk). Zmiany wprowadzone do projektu ustawy nie zmieniają konkluzji opinii.

W załączeniu przekazuję kopię opinii.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Leszek Balcerowicz
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

Paweł

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

p.o. **SEKRETARZA**

Paweł Samecki

Podsekretarz Stanu

Sekr. Min. PS / 1055 / 199 / DHP - msk

Warszawa,

30. 08. 99

Pan

Stanisław M. Jaśkiewicz

Sekretarz Komitetu Ekonomicznego

Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, wyrażona przez p. o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Pawła Sameckiego działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (sygn. pisma SP-5/2086/DP/0/99/HK)(KERM-10-193-99), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Opiniowany projekt ustawy wprowadza szereg zmian m. in. dotyczących zasad i form wykonywania zawodu doradcy podatkowego oraz praw i obowiązków doradców.
- II. Opiniowany projekt ustawy odnosi się do materii objętej zakresem prawa Unii Europejskiej i wymaga dokonania analizy pod kątem zgodności postanowień projektu z przepisami tego prawa. W szczególności projekt ten należy przeanalizować pod kątem zgodności z przepisem art. 49 (dawny art. 59) Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) zakazującym stosowania ograniczeń w swobodnym świadczeniu

usług w obrębie Wspólnoty, jak również ogólnymi przepisami Traktatu dotyczącymi swobody zakładania przedsiębiorstw zawartymi w art. 43 (dawny art. 52) TWE.

- III. Należy uznać, iż w świetle w.w. przepisów TWE postanowienia projektowanego art. 27 ust. 1 ustawy, zgodnie z którymi biegły doradca podatkowy oraz doradca podatkowy wykonuje swój zawód jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako wspólnik spółki nie posiadającej osobowości prawnej – są zgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej.
- IV. Ponieważ kwestii kwalifikacji doradców podatkowych nie reguluje żaden przepis prawa wspólnotowego, różnorodność rozwiązań stosowanych w państwach członkowskich wskazuje, iż państwa te mogą zagadnienie to regulować dowolnie. Jednocześnie na podstawie wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 20 lutego 1997r. w sprawie C-107/95, *Bunderverband der Bilanzbuchhalter przeciwko Komisji Unii Europejskiej* można uznać, iż przepis ustawy, który zastrzega wykonywanie doradztwa podatkowego dla osób posiadających specjalne kwalifikacje nie narusza prawa wspólnotowego i nie stanowi ograniczenia swobodnego przepływu usług i zakładania przedsiębiorstw.
- V. Art. 21 ust. 4 opiniowanego projektu ustawy stanowi, iż osoba nie będąca obywatelem polskim zostaje wpisana na swój wniosek na listę biegłych doradców podatkowych – po zdaniu egzaminu. Powyższe zagadnienie związane jest z wzajemnym uznawaniem dyplomów, które m. in. jest uregulowane Dyrektywą 92/51/EWG z 18 czerwca 1992r. w sprawie drugiego powszechnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca Dyrektywę 89/48/EWG, (Dz. Urz. WE nr L 209, 24.07.92).
- VI. Art. 6 Dyrektywy 92/51/EWG stanowi, że w przypadku, kiedy w państwie przyjmującym podjęcie lub wykonywanie zawodu uregulowanego wymaga posiadania świadectwa egzaminacyjnego, kompetentny organ władz nie może odmówić prawa obywatelowi państwa członkowskiego do podjęcia lub wykonywania tego zawodu na tych samych warunkach, które odnoszą się do obywateli danego kraju, jeśli tylko aplikant posiada dyplom, co określa w.w. dyrektywa lub Dyrektywa 89/48/EWG, bądź

świadczenie egzaminacyjne wymagane w innym państwie członkowskim w celu podjęcia lub wykonywania danego zawodu na jego terytorium, który to dyplom został przyznany w państwie członkowskim.

VII. Na gruncie powyższych przepisów, w przypadku obywatela Wspólnoty posiadającego dyplom bądź świadectwo egzaminacyjne uprawniające do wykonywania zawodu doradcy podatkowego w danym państwie członkowskim, pragnącego podjąć działalność zawodową w Polsce – stawianie wymogu zdania egzaminu kwalifikującego może budzić zastrzeżenia co do zgodności z prawem Unii Europejskiej. Nie budzi wątpliwości zasadność egzaminu w zakresie przepisów prawa polskiego, jednakże w przypadku zunifikowanych zasad rachunkowości właściwe byłoby ich wyłączenie z zakresu egzaminu na doradcę podatkowego, w odniesieniu do obywateli innych państw członkowskich UE.

VIII. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw, z zastrzeżeniem uwag poczynionych w pkt VII, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Wiceprezesa Komisji
Integracji Europejskiej
WICEPREZES STANU

wz

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Leszek Balcerowicz

Wiceprezes Rady Ministrów

Ministerstwo Finansów

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 7 października 1999 r.

Cena - 1,83 zł + 22% VAT

